GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2⅓ galbini mon. sunătória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 55. **Brasiovu 29|17 Iuliu** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Comitetulu centralu

pentru serbarea intru memori'a lui Stefanu alu mare.

Dupa ce comitetulu centralu s'a intielesu cu comitetele filiale a decisu definitivu, ca: comitetulu centralu intregu se strapune la 1 Aug. (19 Iuliu) a. c. la Bucovin'a, spre a incepe la faci'a localui lucrarile positive pentru realisarea serbarei. — Suntu dér' rugati toti acei domni, cari au primitu liste de contribuire, se binevoiésca a le inaintá cu sumele incurse numai decatu catra comitetulu centralu sub adresa cunoscuta: Vas. Bumbacu, la universitatea din Vien'a, — cá inca inainte de ce se va departa comitetulu din Vien'a, se se póta orientá asupra midiuloceloru, despre cari despune, ca-ci numai atunci va puté compune unu planu alu serbarei.

Asemenea rugamu pre acei domni, carora nu li a incursu nemica, a ni tramite listele góle.

Publicatiunea nominala a contribuiriloru incurse pana acuma, se va incepe numai decatu. Primésca domnii respectivi deocamdata multiumita — in numele causei.

Formalitatile trebuintióse pentru partecipare se voru publica de locu ce va sosi comitetulu in Bucovin'a.

Tienemu de datorinti'a nóstra a apela cu acésta ocasiune din nou la zelulu natiunalu alu onoratului publicu romanu, cerendu sprijinire pentru serbare. De nu suntemu absolutu competenti a o face acésta facia cu o causa comuna tuturoru romaniloru, totusi cutesamu cá representantii ai acestei cause. —

Totu deodata e rugatu onoratulu publicu romanu, carele voiesce se partecipe la serbare, a insciintiá cu p. t. pre comitetulu centralu pana in 10 Augustu (28 Iuliu) a. c. sub adresa: Pamfiliu Danu, juristu in Cernauti (Czernovitz), aratandu-si numerulu persóneloru resp. familiei, cá se se póta comitetulu ingrigi de cele trebuintióse in modulu cuvenitu.

Vien'a in 16 Iuliu 1871.

Pentru comitetu:

V. Bumbacu, presiedinte.

E. Lutia, secretariu

Brasiovu 28 Iuliu 1871.

Si in ór'a a unsprediecea!

Cu multu neastemperu amu asteptatu se vedemu pe inteligenti'a nóstra dimpreuna cu preutii si invetiatorii constituiunduse in comitete ramurite, pentru a da mana de ajutoriu poporului romanu indreptatitu, spre a-si stórce si ecsercita dreptulu la alegerile din comitate, ce se afla in ajunulu nóuei organisatiuni a municipialoru; inse luandu afara vr'o trei comitate din Ungari'a, Aradu, Timisiór'a si Bihoru, cari facura pasii ceruti de urgenti'a causei comune, a acestei cause atatu de fatalu amenintatórie cu distrugerea-ne totale si dela influinti'a prin comitate, nu mai aflamu — nici la activistii nostri fraternisatori — nici o miscare dovedit'ória de resolutiune de a salva ce ni se póte din influinti'a politica nationale prin comitate. Apoi unde e activitatea laudarosiloru? Numai in fraternisari? — pentrucá ele se ne adórma poporulu dela pretensiunile drepte si dela vighiarea neadormita de a salva ce póte in folosulu seu? — Asia se traiti, dovediti acum cu politic'a dvóstre, cu care ve laudati, ca fraternisarile ne voru castiga mari avantagie; dovediti in caus'a organisarei comitateloru, ca ea e la usia si e cea mai urgenta si mai importante; provocati pe fratii maghiari, cá se dovedésca acum cu fapt'a, ca voru in adeveru egalitatea in drepturi, in beneficia, si sarcine si déca vomu baga degetulu in cóst'a fraternisarei loru adeverate se ve strigamu: Osana! Altfeliu veti remané trestia portata de tóte venturile siretiei politice si caus'a lacrimeloru natiunei cu venerea gratiei in interesele partiali! —

Noi romanasii se ne impulpamu dér' cu totii, activi, aici activi! cá se ne potemu asecura celu pucinu limb'a in adunarile comitatense, ceea ce nu e prin potintia, déca nu vomu starui cu totii a ne cauta dreptulu de timpuriu si a ne lupta, cá se potemu avé macaru a cincea parte din representatiunea comitateloru. —

Éca ce avemu de facutu si inca cu intetire in impregiurarile cele nefaste:

„Provocare

catra preutii si invetiatori romani de prin comitate, districte etc.

In tóte comitatele s'a inceputu deja lucrarea pentru organisarea municipialoru. Inainte de tóte e de a se formá unu comitetu ai caruia membri pre diumetate suntu cu voturi virile, pre diumetate alesi. —

Membrii cu voturi virile se compunu din acei locuitori ai comitatului, cari platescu mai multa contribuiune directa, si anume: contrib. de pamentu, de venitu (Einkommen-Steuer), de case si castigu personale (pana acum darea capului).

Dupa § 23 alu articlului de lege 42 din an. 1870 profesorii, invetiatorii, preutii etc. se bucura de „acea prerogativa, ca contribuiunea loru directa se computa in duplu, va se dica: cine platesce 10 fl., i se computa in 20 fl.

Dupa cum amu intielesu din fónte siguru, comitetulu (universitatea) comitatense in comitatulu Albei inferióre s'a compusu din 420 membri, — acesti'a 210 suntu cu votu virilu, celu depre urma din list'a acestora a platitu in an. 1870 56 fl.

Asia déra, acei profesori, invetiatori, preuti romani — ca-ce doctori etc. nu avemu — cari au platitu in an. 1870 celu pucinu 28 séu 29 fl. — chiaru de au platitu asta suma si in mai multe comune, se o adune la unu locu — se nu intardiè celu multu pana in 10 Augustu st. n. a se presenta la oficiolatulu din Aiudu — din alte comitate la oficiolatulu respectivu, si cu carticic'a de contribuiune dovedindu, ca a platitu in an. 1870 56 fl. si respective si mai multu — se reclame a se inscrie in lista membriloru cu voturi virile, ca-ci si asia vomu fi catu de reu representati!

Ne potendu óre-care a se presenta in persóna la oficiolatu, se-si tramitia carticic'a si documentele respective — cari i dovedescu starea — la cutare amploiatu romanu din Aiudu (séu din comitate) — dóra se va afla vreunulu baremu de leacu — pardonu — da aici e unu vice-comite si unu servitoriu — — ? — — si suntu convinsu, ca acela i va midiuloci inscrierea.

Ei! Dr. Stoia din Abrudu si Caianu din Rosi'a nu cumva platiti 29 fl. v. a.? ca-ci la acelu casu cu sum'a de 58 fl. aveti votu virilu, si ve veti numera intre membri. . . . — Evrei se afla cam la 40—50. — Óre arendatori, negutiatori de romanu se nu se afle in comitatu, cari platescu 58 fl. contributiune? si déca se afla, se nu intardiè a reclama pana in 10 Augustu, cá se se inscrie in list'a domniloru. —

Unu romanasiu."

Pentru alegerea celeilalte diumetati din municipia toti se-si caute si se-si ecsercite dreptulu, cá macaru in cateva comitate se nu depindemu dela grati'a si bucatur'a aruncata de antagoni si atunci romanii cá partita independenta se voru alatura la opiniunile cele mai aprópe de pretensiunile loru.

Nu vomu amana a face inainte de tóte, la timpulu seu, si ceea ce ne pretende salvarea dreptului politicu nationale: „reservarea dreptului perfectei egalitati nationale politice", prin reformarea legei, care ne decóla acestu dreptu, taiandu atatu de fara crutiare in principiulu egalitatei perfecte, si vomu dovedi, ca partita independente, ca traimu. Democratismulu odata inca va triumfa!

Inca una. Pana candu inteligenti'a nóstra cu poporulu nu va dovedi fara resuletu, ca suntu in strinsa unire cu totii intr'una, ca -si sciu manifesta vointi'a si pretensiunile sale francu si constantu prin reservari séu proteste in contra asupririloru, prin adrese colective ale reuniuniloru la locurile inalte, prin presa, ma chiaru si prin conversari france cu antagonii politici, respingundule exoticismulu seclului civilisatiunei, si prin alegerile barbatiloru devotati binelui natiunei, cá semnu de incredere catra bravii si nationalii nostri patrioti, nu vomu poté resbi a derima prejudeciulu straiu: ca lupt'a romaniloru e unu focu de paia, si ca o facia sireta senina li póte baga in cornu de capra!? —

Pe noi nu ne mai multiamesce egalitatea individuale de pe charthia, chiaru candu s'ar practica ea si in fapta, cum suna ea in gurele siretiloru, nu, nici odata mai multu nu, ci numai perfect'a egalitate nationale politica. Hic Rhodus, hic Salta. Indesiertu se facu si incordari se abata prin unelte pe romanu pe alte potece, ca elu nu parasiesce drumulu seu in demersulu luptei sale, care astfeliu trebuie se invinga.

Tocma citimu si in „Tagespr." unu telegramu din Prag'a, ca invoirea cu cechii e gat'a si astépta numai publicarea. Din acestu evenimentu securu apoi incepe a comenta, ca a sositu timpulu, in care luptá cea desiérta a suprematistiloru s'a facutu apa, si ca, impacanduse natiunile cecha si polóna pe deplinu, pacea interna se va restabili pentru timpu indelungatu; si acést'a e fasea cea mai frumósa in procesulu regeneratiunei, prin care trecú Austri'a dela absolutismu incóce, slabita prin luptele si desbinarile nationalitatiloru. — Ceea ce se facú in Cislaitani'a cá necesitate absoluta pentru stabilirea poterei si a pacei interne, trebuie se urmeze si dincóce pentru acele popóra, cari se tienu susu si tare cá faptori ai fericirei statului si cari nu se pléca, nici se mai potu totu ferbe in caldarea maghiarisarei, nutrindulise ur'a si discordi'a pana la ultim'a analise de resbunari, dér' ele nu se lasa singure nici insielate prin momele, ci -si elupta pretensiunile prin invoieli pe calea legislatiunei competente formali, nu intre pocale numai. —

J.

Unu articulu nepolitícu!

Sub acestu titlu publica diurnalulu germanu „Sieb. Bl." din Sibiiu cam urmatóriele:

Ar' fi salutariu, candu cestiunile economice ar' luá o estindere mai mare in discusiunile publice dintre noi.

Noi avemu numai a cautá in deplin'a vietia sociale a populatiuniloru nóstre, si vomu da de faptori, alu caroru studiu e interesantu si de mari folóse pentru noi.

Asia spre ecsemplu observamu: ca numerulu reuniuniloru de imprumutari in provinciele de dincolo de Lait'a a suitu la numerulu preste 600, pe candu in provinciele corónei ungare nu ecsista mai multu cá ceva preste un'a suta, pe Transilvani'a vinu 25 (si acele mai vertosu ale sasiloru) — mai incolo ne bate la ochi: ca in aceste din urma provincie ecsista o singura banca de asecuratiune reciproca, din contra in provinciele de dincolo de Lait'a ecsistu in tóte urbele mai mari cate un'a.

Mai departe constatéza numitulu articulu (trecundu preste enumerarea folóseloru, ce resulta din asemeni intreprinderi pentru intreprindietori, si in totu acea mesura pentru cei, ce se folosescu de ele — de óra ce — presupune, ca aceia pentru cari scrie posedu destula precepere spre a le poté aprétiá), ca nu este nici o greutate a trage populatiunea din patria dela indatinat'a partecipare la societatile straine, cu denariulu loru, la societatile patriotice.

Noi din parte-ne suntemu totu de acea convictiune, cá si scriitoriulu numitului articulu germanu, pentru acela lu reproducemu in estrasu romanesce, cu acea intentiune pentru romani, cu care e scrisu pentru germani; — ér' dela intreprindietorii romani de atari institutiuni salutari, si dela acea parte a inteligentiei romane, care este in necurmatu contactu cu poporulu comuneloru nóstre agrarie asteptamu, ca lu voru luminá in acésta directiune. —

San-Martinu. Cu durere ve impartesiescu, ca din cans'a esundarii apeloru si a dauneloru infricosiate ce leau casiunatu si pe aici in giurulu San-Martinului, la adunarea despartiementului asociatiunei romane n'au pututu lua parte mai multi. Cu tóte aceste rss. d. canoniculu Ioane Negrutiu si Dr. Iacobu Brendusianu cu cativa preuti din giuru si pucini din inteligentia au tienutu siedinti'a prescuntiata, cu care ocasiune totusi s'au inscrisu 13 membri ordinari la asociatiunea trans. romana pentru cultur'a póporului romanu.

— In 1 Iuliu se produse in Alb'a Iulia societatea dramatica a d. Pascali cu 3 piese bunicele — intre cari „Copila romana" monologulu in versuri de d. Iosifu Vulcanu declamatu de din'a Pascali in costumu banatianu placú multu auditoriloru. In 3 Iuliu se produse pies'a „Patri'a si Domnitoriulu", ceea ce facu pe publica se aplaudeze adese ori. Dupa 3 representatiuni societatea se duse mai departe prin Ungari'a. In 13 se produse in Oradea mare, unde fù onorata cu unu banchetu stralucitu, de aici merge la Lugosiu, Temisiór'a si Aradu etc. D. Millo artistulu Thaliei da representatiuni in Cernauti. —

AUSTRO-UNGARI'A. Fininduse si sesiunea delegatiuniloru an inceputu feriele si intre ministri.

Bugetulu comunu pe an. 1870 erá fipsatu la cifra de 116,733.014 fl. si scotiendu venitulu din vami, cuot'a cislaitana fù 73,173.319 fl. si cea pentru Ungari'a 31,359.995 fl.

Pe an. 1872 se defipse bugetulu comunu la cifra de 105,438.615 fl., adica ordinariumu 91 mil. 206.453 fl. si extraordinariumu 14,232.162 fl., din care pentru armata (care se deprinde si pe la noi in Brasiovu in tóta diu'a de deminéti'a pana catra 3—4 óre d. pr. in ecsercitia), se afla 87,204.460 fl. afara de estraordinariu, care se duce totu cam pe armata. Min. de esterne e pusu cu 2,110.420 si estraord. 79.680 fl. Min. de finantia 1,788.308 fl. si curtea de ratiuni 103.259 fl., ér' estraord. 4360 fl. Scotinduse venitulu din vami 12 mil. si $^4/_{10}$ percentu adica 373.754 fl. cei pórta erariulu ungaricu, cuot'a cislaitana pe 1872 e 70%, adica 65,145.402 fl. si a Ungariei cu 30%: 27,919.458 fl. m. a. — Dér' nemtii se simtiescu pre asupriti cu 70% si rodu la dualismu din punctulu acesta si ei. —

Min. ung. de fin. vre a contrage unu imprumutu la banc'a berlinesa de 20 mil. taleri.

Croatii nationali tramitu o deputatiune la Vien'a la imperatulu spre a protesta in contra procederei neconstitutionale a regimelui loru, ca nu vre a concede restaurarea municipialoru pana nu va veni nóu'a lége de alegere. Croatii sciu, ca poterea politica a tierei consiste in functiunea municipialoru, si aici se incórda se fia tari. —

Se mai fundéza unu diurnalu, care se combata unirea cu Ungari'a si se sustiena unirea croatiloru cu slovenii.

Vien'a se totu apropia de Berlinu. C. Alolsiu Karolyi e denumitu internunciu la Berlinu; br. Zulauf merge la Aten'a si br. Schlechta cá consulu generale merge la Bucuresci.

Pregatirile si ecsercitarile armatei nu lau repausu. — Erasi se simtiesce, ca alianti'a nordica se carpesce pela bai in Ems si Gastein. — Imperatulu si imperatésa Rusiei pornira catra Varsiavi'a, unde voru fi salutati de solulu austriacu tramisu anume. —

Pe 20 Augustu se voru rechiama dietele la sesiune. Diet'a Boemiei si a Galitiei voru fi interesante, dupace acum pentru Galiti'a afara de min. se denumi si gubernatoru c. Goluchowsky, nasiulu dipl. din 20 Oct. 1860, a carei imperatia se totu mai apropia in Cislaitani'a, pe candu la noi c. Ioane Bethlen striga in „Kelet", cá si comisariatulu trebuie casatu si uniunea perfecta se nu se mai amane din estu anu. — Ore pentru autonomi'a Ardélului si a natiunei romane in elu afara de diurn. cine mai face pasi seriosi la timpu? — Cine ne a lasatu matura disoluta pórta tóta vin'a, dupace natiunea sci, ca are comitetu de 25 representatoriu. —

Miscarea din 1821.

Discursu cititu la serbarea societatei Romanismulu pe campulu Cotrocenii in memori'a lui

Tudoru Vladimirescu.

(Urmare.)

Adi nu mai e timpu de amortire! Cosmopolitismulu a incercatu unu durerosu esiecu. Duelulu dintre Secuani si colosulu germanu, urmarile dela Parisu, au datu o lovitura decisiva umanitaristilorul!

Cosmopolitii din Daci'a nu voru mai puté amagi lumea prin incantatóriele cuvinte de libertate si umanitate! Nu! Scól'a nationala s'a redicatu! Tiér'a intréga numesce fii vitregi si venetici pe toti acei, cari iubescu de o potriva tóte natiunile. Tiér'a intréga revine ér' la principiele lui Tudoru Vladimirescu!

Nationalitatea mai pre susu de tóte! Standartulu dela 1821, mangitu de straini, a trecutu adi in man'a vóstra, junime!

Dá! lu vediu colo!

Tiér'a intréga lu saluta! Pandurii muntiloru si valiloru, inalti ca bradii, vigurosi cá stegiarii, vinu se se inscrie sub elu; urmasii ferentariloru; verdisioriloru si rosioriloru i se inchina, jurandu se móra pana la unulu pentru triumfulu nationalitatei contra dusmanului neimpacatu, ce vine la lumin'a se ne ardia, se ne topésca, si care spera a ne goni din vetrele strabune pentru a le dá vagabunditoru din Germani'a si jidoviloru din tóta lumea!

Dá! Tudoru Vladimirescu a reinviatu!

Omulu, pe care poporulu lu astépta se vina prin cantecele sale:

„Aoleo! ce focu de doru!
Veni-va badea Tudoru
Se mai stringa din paduri
Cete mandre de panduri
Cá s'alunge dela noi
Si pe nemti si pe ciocoi!" —

Omulu acest'a este intre noi, este in sufletulu si anim'a nóstra; pentru elu amu juratu si murimu!

Elu sta intre noi! Cu voces sa puternica spune intregei romanime, ca destulu a mersu ea pe pitióre straine, destulu a vediutu cu ochi straini, tóte isvórele vietiei suntu secate de straini.

Instructiunea ce poporulu primesce nu e romanésca; educatiunea ce voru se i dè nu e romanésca; institutiunile, cari nu se rezama pe traditiunea si mostenirea romanésca, trebuiescu cadiute!

Dér' unde e Tudoru? Elu a putreditu de 50 de ani; elu nu mai simte nemicu; nu mai póte nemicu!

Cine e Tudoru? — Nationalitatea! Pandurii sei esti tu, juna generatiune de adi! Armele ghintuite, cu cari te lupti, este condeiulu, este invetiatur'a romanésca, este educatiunea romanésca! Sufletulu teu sbóra dupa independintia, cá si alu lui Tudoru!

Ipsilantescii inca traiescu ciocoimea inca -ti intinde curse!

Dér' nu dóra 50 de ani amu suferitu de asurdá pentru cá se nu i cunóscemu!

Nu dóra peptulu ni s'a otielitu in desiertu!

Insielati odata, nu ne mai amagimu dupa vorbele cele pompóse de confederatiuni orientale si cine mai scie ce!

Mórtea celoru doi eroi Mihaiu si Tudoru ne invétia a nu ne mai increde in straini.

Purtarea boierilóru dela 1821 ne face a sci se scapamu de cursele, ce ne intindu urmasii loru din 1871.

Suntemu gat'a de lupta. Suntemu animi tinere, neatinse de veninulu cosmopolitu séu strainu! Standartulu lu tienemu susu, si cu perderea capului nu lu vomu mai lasá se se mangésca si se se calce in pitióre de strainismu.

Mai suntu inca romani pe acestu pamentu, cari se cuteze a dice:

Ori scapamu santele altare,
Ori sub ele ne'ngropamu!

Mai suntu romani, cari nu si au plecatu capulu veneticilui, si cari suntu gat'a a infruntá orice tendintia de desnationalisare.

Patria a lui Tudoru, nu despera de fii tei!

Audi glasulu poetului, care -ti spune isvorulu releloru tale, si care inspiratu de amorulu santu ce lu are pentru tine, scóte din fundulu marei sale anime suspine de durere:

LA ROMANI'A.

Purtandu pe trupu infipt'a ghiara
Si'n sufletu drosdii de veninu,
De diece ori serman'a tiéra,
Remasa 'n voia la strainu,
D'abia putendu se mai respire,
Mereu isbita de calei, —
De ce te plangi c'a ta peire
Iti vine dela fii tei!
O nu si nu, inbito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama,
Mangindu unu nume usurpatu!

Trecut'au vagabunde glóte
Prin ospetosulu teu ogoru,
Si ti-au lasatu in urma tóte
Gogosi de vierme rodietoru!
Unu veneticu iti da cu pétra,
Iti da unu altulu cu ciomagu,
Primiti la mésa si la vétra
In locu se diaca langa pragu!
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama,
Mangindu unu nume usurpatu!

Ei nu-ti suntu fii! Privesce-i bine:
Cunósce-ti lapiele din sinu
Si din naparcele straine
Alege puiulu de romanu!
Nu blastema victim'a frundia,
Ci scutur'o de negrii ghidi:
In foi se nu se mai ascundia
Cumplit'a dróia de omidi!
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama
Mangindu unu nume usurpatu!

Deschide cronic'a strabuna
La anii mariloru nevoi,
Candu sórtea fulgera si tuna
Potopu si flacara pe noi:
Se vedi c'acea grosava ciuma,
Ce'n veci de veci te-a otravitu
S'acuma érasi te sugruma, —
E veneticulu infiitu!
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama
Mangindu unu nume usurpatu!

Romanulu geme in batatura,
Pe candu strainii chiuescu
Si urla cantece de ura,
Sugendu pamentulu romanescu!
Er' tu, o scumpa Romania,
Tu nu scii singura ce dici,
Lovindu pe fii-ti cu mania
In locu se bati pe venetici!
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama,
Mangindu unu nume usurpatu!

Suntu multi romanii pretutinde,
Suntu multi ca stelele din ceru,
Dér' norulu greu candu li cuprinde
Lucéferii in cétia pieru!
Suntu multi romanii in totu loculu,
Suntu multi ca flórea din gradini,
Dér' nu s'a desvelitu boboculu
Impresuratu de maracini!
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama,
Mangindu unu nume usurpatu!

De vrei se scapi duiós'a radia
A mii de stele romanesci,
Tu norulu ce le 'nmormentéza
Din cerulu tierei se lu gonesci!
De vrei se smulgi plapand'a flóre
Din buruéna si din scai,
Tu-i fa curendu unu locu la sóre:
Hai la plivitu si érasi hai! . .
O nu si nu, iubito mama!
Acei ce róba te-au tradatu
Prin furtisiagu romani se chiama,
Mangindu unu nume usurpatu!

Mantuirea va fi aici, dómneloru si domniloru mei! Catu mai multi, catu mai multi se fimu uniti, pururea uniti, — si reusimu. . .

Vomu reusi, ca-ci mostenirea de eroismu n'amu perdut'o. . .

La 1848, 360 romani batu 8000 turci, si candu Europ'a tremura de rusi, 60.000 de voluntari tierani alergau la Bucuresci se céra arme se se duca impotriv'a muscaliloru.

Acestea suntu dovedi tari, ca fiii lui Traianu nu suntu degenerati!

Standartulu romanismului s'a redicatu: sub elu este scaparea!

Oh! veniti panduri toti ai Daciei sub acestu drapelu! Veniti, ca-ci Négoé-Basarabu ni striga: „Nu fireti că pasarea ce se chiama cucu, care -si da ouele de le clocescu alte paseri si i scotu pui, ci fiti că sioimulu si ve paditi cuibulu vostru".

Veniti, panduri toti ai Daciei, si auditi glasulu lui Mihaiu Vitézulu, care de pe verfulu Carpatiloru spune stranepotiloru:

„Cine suntu acei Rudolfi si Cesari, de cari ve vorbesce unu Basta? Ce? In cele trei tieri ale Daciei, infrenate cu periculu vinetiei mele, invinse prin tari'a mea, subjugate prin invingerile mele, mai cutéza inca cineva a-mi prescrie legi de umanitate, de prudintia, de societati si de tractate, ori a pune margini potestatei mele si a me invetiá arte de a guverná? Peri Basto! au déca voiesci a domni, domnesce preste ai tei, ér' pe mine se me lasi in pace, pentru ca in trebile mele si in tierile supuse cu bracIulu meu, necum pe unu Basta, dér' nici chiaru Rudolfi si Cesari nu i recunoscu preste mine. Fia-cine in cerulu seu e Jupiter si nu intr'alu altuia!"

Veniti panduri, de ascultati glasurile lui Mircea, Stefanu, Tiepesiu; si mai multi, uitative colo, pe acea inaltime o umbra cum se dieresce; ea se inaltia, se inaltia susu, fruntea i incinsa de aureola santa, ochii sei privesce aceste campii, si lacrime de bucuria ii cargu, candu vede stranepotii in haine de serbatória strinsi aici si jurandu se mora cu totii pentru triumfulu romanismului!

Acea umbra este Tudoru! Ochiulu lui de vulturu percurge spatiulu dela Tis'a la marea négra; man'a sa divina aréta stranepotiloru calea ce trebuie se urmeze pentru că se scape de peire, ér' glasulu seu puternicu, care baga in fiori pe nedemnii vaslasi ai némuluI latinu dela Dunare, spune romaniloru: „Goniti, goniti preste otare strainismulu, ca-ci periti! . .

Se traiésca Romani'a!
Se traiésca romanismulu!
Se traiésca memori'a Domnului Tudoru!

„Rom." Gr. G. Tocilescu.

Discursulu lui Gambetta,

rostitu la Bordeaux, in sal'a Laurendeau, in audiulu comitetului republicanu.

(Capetu.)

Domniloru, aceste idei nu suntu de locu ale mele: suntu familiare tuturoru cugetatoriloru, tuturoru patriotiloru. E unu ce propriu politicei de a pune man'a pe aceste idei esentialmente drepte, ca se le ficseze in legi. Oh! politicii, cari ar' inventá, cari ar' avé protensiunea de a face nisce lucruri necunoscute, neprevediute, n'ar fi nisce politici! Ah! cati ani suntu de candu nescinti'a e combatuta: si catu de désa si de teribile e dens'a! Noi oferimu lumei spectactulu de a fi fostu poporulu acel'a, care celu d'antaiu a revendicatu drepturile ratiunei, si de a fi redusu a nu le practicá si invetiá pe propria-ne socotéla (vila simtire).

Cu tóte astea nu putemu remané mai multu nesimtitori de ceea ce se petrece sub ochii nostri, nici a nu marturisi, ca tóte crisele sociale ne vinu din ignorantia. Cum se admitemu, ca nisce ómeni, cari nu cunoscu societatea decatu in partea care i acitia, decatu prin pedépsa si prin munca, o munca fara productu indestulatoriu, fara resplata legitima, se nu se misce in miseria si se nu se arate, intr'o di data, pe piaci'a publica cu nesce patimi ingrositórie? De asemenea declaru, ca nu va fi pace, repausu si ordine decatu atunci, candu tóte clasele sociale voru luá parte la binefacerile civilisatiunei si sciintiei, si voru consideré guvernulu cá o emanatiune legitima a suveranitatei loru, ér' nu cá pe unu stapanu gelosu si lacomu.

Pana atunci, staruindu in calea funesta, pe care ne aflamu, veti face pe nisce ignoranti aici sustiitorii loviturei de statu, aici nesce ajutatori ai violintieloru de strata, si vomu remané espusi furoriloru nepióse ale multimeloru fara consciintia si ratecite, redicandu-si man'a in contra a totu ce le impresóra, fara respectu chiaru catra lucrurile traditiunei loru, pentru ca nu potu ajunge la indestularea pofteloru loru imposibile, si cari cata a-si resbuná prin gramadirea de ruine.

Atunci e bine se ne aducemu aminte cuventulu americanului Channing: „Societatile suntu respundiatórie de nisce catastrofe, cari isbucnescu in sinulu loru, precum nisce orasie reu administrate, in cari se lasa a putredi mortatiunile la sóre, suntu respundiatórie de pestilentia" (miscari).

Ei bine, acest'a mi e simtiementulu. Trebuie, prin urmare, că omulu politicu, in implinirea datoriei sale, se atace cu vioitiune pe acele reuri, cari dau nascere altor'a, se atace ignoranti'a, fara de care trebuie a stabili, ca nu ecsista guvernu, care se cuvina mai multu naturei, demnitatei, fericirei omului decatu republic'a. Si catu despre erórea politica a tieranului, ea are acceasi origine ca si a lucratoriloru, adica totu ignoranti'a. — Ce face cá tieranulu se fia cam inclinatu astadi, de ecsemplu, catra partiti'a bonapartista? Si pentru ce a-stadi lupt'a se fia deschisa intre partitele monarchiste? Vede ori cine partitele burbone, ca se intorcu spre tierani, ca -si ascundu monarchi'a si pe pretendentii, pe candu cele alte nu se temu de a le acusá, ca voiescu intórcerea imperatului! . . A-cést'a, dloru, credu, ca se tiene de starea mintale a tieranului mai cu deosebire. I s'a spusu, i s'a repetatu, ca proprietatea ce are, fusese instituita si mantienuta de Napoleon. Tieranulu nu e unu omu cu multa finetia, cu multa dibacie; elu amesteca si confunda pe Bonaparte si revolutiunea, n'are spiritu de a distinge si de a critica, déra pricepe resultatele cele mari si scie, ca acestu pamentu, pe care stramosiulu seu lu cucerise si l'a pastratu suptu Napoleon I., si ca dupa invasiune a fostu amenintiatu acestu pamentu, pentru apararea caruia suptu republica -si a versatu cu eroismu sangele, scapandu cu aceasi lovitura si bunurile si patri'a.

Tieranulu scie tóte astea. Vede chiaru, ori de cate ori restauratiunea, vechiulu regime, se aréta din nou, ca restauratiunea amenintia, déca nu oprirea nemidiulocita a pamentului, celu pucinu imbucatatirea lui. Acum cateva dile, — si vedeti, ca nici n'amu ajunsu inca la flórea de crinu — s'a facutu o propunere in adunare cá se se restabilésca dreptulu de primo-genitura si urmarile lui. Puteti fi securi, ca tieranulu a cunoscutu pe deplinu pe nemilosulu si traditionalu-i vrasmasiu, si ca nu mai pucinu pe deplinu scie, ca n'are se astepte nimicu bunu dela nisce asemenea salvatori ai societatiloru.

Pe de alta parte, multiamita unei nelamuriri si unei schimbari perfide din principiele revolutiunei, Bonaparte i se aréta cá protectorele naturale alu interesseloru sale. Astfeliu, dupa cum ve spuneamu adinéora, elu atribuie lui Napoleon codulu civile, care e scutulu, are'a santa, in care a gasitu garanti'a domeniului seu.

Nu e departe de a crede, déca nu si de a dice, cu da'a de Staël, ca Napoleon e „Robespierre calare!" Ei bine, trebuie se resturnamu pe acestu cavaleru. Nu trebuie se permitemu lui Napoleon, nici in trecatulu, nici in scoborirea sa, se se bucure de asésta admirabile cucerire a pamentului, pe care lu detorimu republicei. Trebuie se rumpemu acésta traditiune: din contra, se probamu tieranului, ca democratiei, republicei, ca predecesoriloru nostrii detoresce tieranulu francesu nu numai pamentulu, dér' chiaru si dreptulu, ca numai prin revolutiune s'a facutu proprietariu si cetatianu! Spiritulu seu nu se redica inca mai pre susu de proprietatea materiale, care trebuie se devie mediulu progresului seu morale. Revolutiunea si dreptatea nu se despartu de aceste dóue progrese.

Trebuie cá acésta proprietate, pe care o posede, se fia moralisatória, cá cu ajutoriulu acelei neaternari, castigate prin munca si prin posesiune, se póta ajunge la o alta neaternare: neaternarea spiritului. Societatea i o datoresce, si atunci, candu va sci de unde i vine crescerea bunei-stari si a demnitatei sale, va puté fi visitata si cercetata de ómenii ce voru se creeze imposite grele, se intemeieze maiorate si se restabilésca nobletiele: densulu nu se va mai lasá nici amagi, nici ispiti!

Se ne aratamu in faci'a lui cá si cum amu fi suferitu fara amaru lovirile ce ne a datu, iubindu lu, si in norocire cá si in nenorocire, ingrigindui viitoriulu, ingrigindui bunastare (pré bine! Pré bine!).

Tótu de asemenea cu unulu amu téma catusi de pucinu de ceea ce se chiama antagonismulu orasieloru si sateloru. Se binevedeti acést'a, pentruca, — departe de a crede in pretins'a vecinicia a acestui antagonismu — nu me gandescu decatu cá se lu facu se dispara. Dicu, ca nu ecsiste nici vrasmasie, nici antagonismu: ecsistu numai ómeni, cari esploatéza ignoranti'a unor'a si patimile altor'a. Antagonismulu e creatiunea partitieloru dinastice, e o inventiune, o specula a inimiciloru nostrii; antagonismulu va disparé in faci'a unei operatiuni de aritmetica, facuta cu buna-credintia. Va fi de ajunsu, ca pe langa desfacerea numerului alegatoriloru voiru se se dé locu si personalitatiloru orasienesci, si se li se asecure o parte drépta de influintia si de representatiune.

Aici amu puté intrá in ecsamenarea programei descentralisarei. Si de si costiunea e ardietória, ar' puté fi tractata cu cuviintia si cu moderatiune de nesce spirite, care sciu totudeun'a se inaltie si se mantiena principiele mai presusu de escesele ómeniloru; dér' pentru astadi crediu, ca amu aratatu indestulu drumulu ce trebuie se urmeze partiti'a republicana, fia in adunare, fia in presa, fia in intrunirile publice si private, prin corespondintie si carti, prin tóte acele mii de midiutóce de propaganda si de educatiune, care suntu deschise, intr'o tiéra libera, liberei initiative a cetatianiloru.

Cá se me resumu, asi vrea — dicu — cá opositiunea nóstra se fia o opositiune usóra contra guvernului; asi vrea se n'avemu pentru densulu alte preocupatiuni, decatu acelea de a face bine sén de a sili pe altii se lu faca (aplause scomotóse); ca-ci cunoscu o patima si mai viia decatu acea de a ecsercitá puterea: aceea de a priveghiá cu ecitate, cu taria, cu bunu simtiu, o putere legale (aplause), si supta simpl'a presiune a ideiloru si a spiritului publicu, de a vedé indeplinindose de alte mani decatu ale sale reformele cele mai stralucite (aplause).

Catu despre mine, me voiu dedá pe deplinu — o marturisescu — cu acésta sarcina suptu o stare politica, in care republic'a ar' fi primita cá unu guvernementu de dreptu; ca-ci in contra dreptului nu s'ar puté redicá decatu nesce pretensiuni nelegitime, si nu ni se póte impotrivi, spre a lu resturná si spre a lu calcá in pitióre, nici unu consimtiementu surprinsu de ignorantia si de slabitiune, nici lovirea de statu a unui complotu de strata. In acestu sensu s'a pututu dice despre dreptulu republicanu, ca e mai presusu de atentatele puterei si de capriciele multimei. Déca republic'a este guvernulu de dreptu prin escelintia, óre nu se potu intelni intr'ensulu tóte partitele? Óre nu densulu e singurulu guvernu, unde intrarea la putere e deschisa tuturoru acelor'a, cari suptu ochiulu opiniunei publice, s'au afirmatu mai bine talentele si virtutile? (aplause). Si apoi nu ne putemu óre intórce catra cei cari au profesatu nisce opiniuni contrarie republicei cá se le dicemu: ah! voi vreti se guvernati republic'a, vreti se o fundati, ei bine! nu ve ceremu decatu unu lucru, adica cá mai antaiu se o recunóscesti. Dér' odata ce ati recunoscut'o, ve vomu

primi bucurosu se treceti la putere. Ca-ci vremu a presentá tierei acelu spetaclu de republicani de nascere, cari remanu in opositiune in faci'a monarchistiloru convertiti si suntu constrinsi, prin unirea partitei republicane si legitimitatea republicei, de a indeplini roformele ce ea reclama (aplause).

Acestu triumfu, domniloru, n'ar fi unu triumfu mediocru si in orice casu acestu lucru — pentru ca suntemu la incercari — merita se fia incercatu.

Din diu'a, in care vomu intrá in acestu metodu politicu, republic'a nu va mai fi in periculu, chiaru cu nesce ómeni, cari nu i au fostu totudéun'a in trecutulu loru nisce amanti fórte credintiosi.

Dér' trebuie pentru acést'a cá partitulu republicanu se fia de o absoluta severitate catra principie, si noi o declaramu aici: dá, vomu fi indurători pentru persóne; dér' vomu remané neclintiti cu principiele. Vomu admite, cá unii ómeni se fia luminati, vomu admite cá altii — fara a nu fi cu totulu neconvinsi de contrariu, dér' din caus'a necesitatiloru unei situatiuni sociale escceptionale — se primésca cu buna credintia consecintiele principiului republicei. Numai si numai cu detori'a nu vomu puté stá la tocmiéla.

Tóte aceste lucruri suntu cu putintia, déca tóte suntu practicate cu lealitate. Dicu numai, ca in asemenea materia, nu trebuie se ne marginimu dór' in declaratiuni, si in diu'a si in or'a, in care se produce contradicerea intre actele puterei si aceste declaratiuni publice, trebuie se o aratamu si se punemu pe tiéra a o judecá.

De vomu pune o astfeliu de aspra padia impregiurulu institutiuniloru, fiti convinsi, ca vomu mantiené republic'a multu mai bine cu o minoritate republicana tare, energica, cu ochii deschisi asupra faptelor maioritatei, decatu cu o maioritate de ómeni inconstanti si indiferinti, cari ar' fi numai si numai nesce persóne, **si** lesne de compromisu candu e vorb'a de principia.

Dupa acésta prima linia de conduita, asi vrea se se aréta, prin cuvintele ce aratai mai adinedra, se se arate intregei tieri, se i se arate, ca nu mai e cu putintia a incercá altu-ceva astadi, intru catu se atinge de reforme, decatu educatiunea si armarea nationale.

Vediendu indeplinita si acésta indoita reforma, crescerea si armarea natiunei, voiu mai rabdá cá se se amane legile privitórie la cestiuni importante, dér' cari mai potu asteptá si cari nu suntu decatu nesce cestiuni laterale, subordinate realisarei acestoru d'antaiu si de capetenia nevoi.

E vorb'a de a preface sangele, ósele, medur'a Francilei: bagati bine de séma! Trebuie se damu totu, timpu si bani, pentru acestu interesu mai pre susu de orice. Poporulu, fiti securi, nu va precupeti miliónele sale pentru educatiunea celoru ce suferu si diacu in nescintia; le va precupetí cu aceia, ale caror'a planuri nu tindu nici odata decatu la restaurari monarchice, la cheltuieli de pompe si la sdrobirea tierei; si, in trécatu, éta, domniloru, cu cuventu, care aréta, ca nu mai e cu putintia de a se redicá din nou monarchi'a la noi: nu mai suntemu destulu de bogati, cá se o platimu! (Aplause fórte viu.)

Prin urmare amu resolve, cu chipulu acest'a, cea mai vitale din tóte problemele, pe care o resumu astfeliu: egalitatea claseloru, respandirea pretinsului antagonismu intre orasie si sate, stirpirea parasitiloru, si prin presarirea sciintiei intre toti, redobandirea de catra tiéra a vigórei sale morale si politice.

Si astfeliu veti pune la o indoita casa de asecurare: un'a, in contra crimeloru de dreptu comunu, prin redicarea nivelului moralitatei; alt'a in contra pericleloru de revolutiune, dandu indestulare si securantia drepturiloru castigate ale unor'a, aspiratiuniloru legitime ale altor'a (aplause).

Acést'a e program'a de o data radicale si conservatória, pe care republic'a singura o póte urmá.

Si atunci, in lumea intréga, amicii Franciei se voru puté asecurá: ea va esi renascuta din aceste mari incercari, si chiaru suptu loviturele nenorócirei se va aratá din nou mai mare, mai prospera, mai falnica decatu totudéun'a. (Intreite salve de aplause.)

— Adunarea se desparte in strigate de: „Se traiésca republic'a!“ — „Rom.“

Cronica esterna.

ROMANI'A. Lui „Wanderer“ i se scriea din Bucuresci, ca nemultiumirea cu ministeriulu cresce mereu, si ca Domnitoriulu are de cugetu a disolva camer'a. Camera inse s'a inchisu, dupece a votatu tóte legile necesarie gubernului cu o iutiala mai fara desbateri. Tiér'a se bucura de resolvirea cestiunei strousbergiane asia, cum o scimu, inse diuariale se temu, ca gubernulu nu va ecsecuta legea adusa de camera, si acésta mai vertosu din causa, ca „Monitoriulu“ inca n'a aflatu cu cale a o publica.

Imprumutulu pentru stingerea detoriei flotante se subscrie mereu; pana acum in vreo 9 dile se subscrise cam pucinu. Capitalistii mici din provincia inca subscriu, si cei mari voru completa prisosulu. —

Tóta diuaristic'a pana si cea provinciale respinge cu indignatiune politie'a cea ciocoiésca aparata de T. Maiorescu in camera, cumca scól'a nationala a nemuritoriului si semidieului Barnutiu e periculósa pentru dinastia si pentru statu si de acea se se taia ap'a dela móra romanismului cu taiarea rubriceloru din bugetulu institutiunei publice. O plina revolta a simtieminteloru nationale s'a incinsu asupra acestoru incordari reactionari si ante-romane ale noului erostratu, ma s'a datu si impulsu de a se face inceputu la redicarea de monumente la toti apostolii romanismului si ai democratiei, spre care scopu diurnalulu „Prahov'a“ inca subscrise 100 franci. Acésta putere electrica nationala va face tabula rasa de scól'a francmaconica si cea ultra-cosmopolita, care n'au altu scopu, decatu fermecarea si operirea romanismului, pentrucá se póta fi esploatatu de catra strainismu. Deci actiunea straina a produsu reactiunea nationale decisa la tóte. —

In FRANCI'A episcopii dedera petitiuni la camera in favórea apararei puterei lumesci a Papei. Petitiunile s'au luatu in 22 Iuliu la discusiune in adunarea din Versailles si Thiers declará, ca nu voiesce se compromita politie'a tierei, ci va apara independinti'a Papei séu in cointielegere cu celealalte puteri catolice séu singuru, pe catu este necesariu pentru relatiunile determinate prin concordatu. Pana si Gambetta se declará invoitu cu declaratiunea lui Thiers si cu 402 voturi in contra la 264 se adoptá tramiterea petitiuniloru la ministrulu de esterne. Thiers si Gambetta se afla in acordu pentru regenerarea Franciei cá republica.

Comisiunea pentru organisatiunea armarei a defiptu obligatiunea militaria dela 20—40 ani; 4 ani in activitate, 5 in prima, 3 in a dóua si 8 ani in a trei'a reserva. Clasea a trei'a de reserva vine in locuiu gardei nationale. Siefulu puterei ecsecutive póte conchiama prin decrétu prim'a clasa de reserva, dér' celealalte numai prin lege.

Depunenduse cea mai mare parte din contributiunea belica; prusianii se retragu din departementele Eure, Somme si Seine inferióre si comand'a generala a primului corpu a pornitu catra Berlinu.

In ITALI'A se inmultiesce armat'a si poporulu intetiesce incoronarea regelui Italiei sub nume de imperatulu romaniloru. O multiumire serbatorésca in tóta Itali'a. —

In ISPANI'A demisionandu ministeriulu, Serano e insarcinatu cu compunerea unui ministeriu nou de impacare. —

In TURCI'A amenintia insurectiune si se tramitu trupe la Skutari. —

In PERSI'A fometea, colera si tifusu, decimédza poporimea. In Ispahan -si manca locuitorii copii de fóme. —

Varietati.

Anunciu!

Adunarea generala a despartiementului pentru intregu comitatulu Solnoculni interióre se convóca pre 21 Augustu a. c. st. n. la 10 óre antemeridiane in locuinti'a protopopésca in Desiu, la care a lua parte se invita toti membrii fundatori, ordinari si ajutatori, precum si totu inteligentele amatoriu de progresu nationalu.

Din siedinti'a com. cerc. a despart. XII alu asociatiunei transilvane etc., tienuta in Desiu la 18 Iuliu 1871.

Ioane Culceriu m/p.,
directore.

Petru Muresianu m/p.,
secretariu.

— (Comunicatiunea moderna.) Dupa unu computu statistic'u se transpórta pe tóte calile ferate, pana acum ecsistente pe globulu pamentului, 27 miliéne centenarie de marfa si 3 miliéne ómeni in tóta diu'a; — cu telegrafulu se espedéza 58.000 depesie in tóta diu'a; éra epistole se impartiu dela poste in fiacare di cate 4 miliéne. — Tóte calile ferate tragu pe di venitu de 8 miliéne fiorini, ele posedu 40.000 locomotive si 1,200.000 vagóne si ocupa 1,000.000 ómeni. — Drotulu telegrafeloru e lungu destulu spre a poté introduce un'a dupla comunicatiune intre pamentulu nostru cu celu mai de aprópe din planete: cu lun'a. (Acestu computu s'a facutu inainte de cativa ani, astadi ar' fi resultatele unui asemene calculu mai grandiése.) —

Prenumerantii „Gazetei Trans.“

	Transportu din Nr. 53	368	fl.	05 cr. v. a.
Esc. Sa	Dr. Ioane Vancea de Butes'a metrop. gr. cat. de Alb'a Iulia . .	5	—	„ „
Rss. d.	Const. Papfalvi can. metr.	5	—	„ „
„	Ioane Fekete „	5	—	„ „
„	Greg. Mihali „	5	—	„ „
„	Ioane Chirila „	5	—	„ „
„	Ioane Pamfilie „	5	—	„ „
„	Elia Vlassa „	5	—	„ „
„	Ant. Vestemeanu „	5	—	„ „
„	Toma Ieron. Albani superiorulu manastirei .	5	—	„ „
„	Alimpiu Blasianu protop.	5	—	„ „
OD.	Teodoru Deacu vice-rectoru	5	—	„ „
„	Basiliu Ratiu profesoriu .	5	—	„ „
„	Dr. Ioane Ratiu profesoriu	5	—	„ „
„	Beniaminu Fülep negotiat.	5	—	„ „
Rss.	Ioane Ignatu protopopu .	5	—	„ „
POD.	Nicolau Todea parochu .	5	—	„ „
„	Axentie Severu cav. si proprietariu . . .	5	—	„ „
„	I. M. Moldovanu profesoriu	5	—	„ „
	Sum'a:	458	fl.	05 cr. v. a.

(Va urmá.)

Respunsu: Opulu „Cursu de practic'a gradinaritului“ se va pune sub tiparitu indata ce se voru aduna celu pucinu atatti prenumeranti, cá se póta esi spesele cele mai neaperate; fiinduca d. editoru si auctoru, absolutulu de agricultura Georgiu Ventile, nu se afla in positiune a prelimina spesele tiparitului, fara cari fù silitu se amane terminulu prenumeratiunei. Pana acum se afla sositi la Redactiune numai 30 prenumerati cu pretiu esolvitu: si adica: DD. Dionisiu Tobias a solvitu 10 fl. 80 cr., Iacobu Zorca 1 fl. 20 cr., Iosifu Ionescu Ploiesci 60 cr., Simeone Groza par. 60 cr. si Nicolau Gaitanu ases. tabl. r. pens. si adv. 8 fl. pe 8 ecsempl. Atatia numai sosira pana acum la Redactiune, pentru cari garantéza orcandu. Deci ve rogamu se grabiti cu inmultirea pren., ca opulu va esi. — Red.

La Nr. 52 s'a alaturatu si program'a institutului de creditu si economie **„Albin'a“**, care deslusiesce marele folóse ce póte da acestu institutu mantuitoriu. —

Banc'a generala de asecuratiune reciproca
„TRANSILVANI'A“.
Publicatiune.

Cuponulu actiuniloru la fondulu nostru de intemeiare, pe care s'au depusu 40%, se va solvi in 1-a Augustu a. c. atatu la cass'a nóstra centrala in locu, catu si la directiunile tienutali in Sibiiu, Brasiovu si Timisiór'a, cu 1 fl. 5 cr. v. a.

Sibiiu in Iuliu 1871.

Directiunea generale
a bancei gen. de asecuratiune reciproca
„TRANSILVANI'A“.

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.